

Разработка научных основ антикризисного управления морской деятельностью должна предполагать вопросы идентификации анализа реагирования на вызовы, опасности, угрозы и риски в сферах морской экономики, экологии, морской деятельности, морской научно-технологической, социальной, государственной безопасности, в том числе в военной сфере и сфере безопасности государственного сектора Черного и Азовского морей.

Этот аспект национальной безопасности и устойчивого развития Украины требует отдельного рассмотрения.

Список использованных источников:

1. Алешин А.Б. Управление рисками / А.Б.Алешин. – М.: Консалтинговое агентство КУБС Групп-Кооперация, Бизнес-Сервис, 2001. – 228 с.
2. Абчук В.А. Теория риска в мировой практике/ В.А.Абчук. – Ленинград: «Судоостроение», 1993. – 152 с.
3. Закон Украины «Об основах национальной безопасности Украины» (№ 964-IV от 19 июня 2003 г.) // Голос Украины. – 2003. — № 134. 0 С.20-22
4. Степанова К.В. Морегосподарська діяльність: теорія, методологія, практика (український контекст) / К.В.Степанова. – Одеса: ППРЕД НАН України, 2017. – 394 с.

Олійник Юлія Віталіївна

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Романов Роман Олександрович

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

УЧАСТЬ БІЗНЕСУ У СТВОРЕННІ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ-ПРОЕКТІВ

Не для кого не є секретом той факт, що влада в тіньовому режимі надає бізнес-структурам послуги різного характеру, які стосуються процвітання та приросту капіталу тієї бізнес-структури, яка користується даними послугами влади.

Дана тема користується немалою популярністю серед тем політичного характеру, які підіймаються засобами масової інформації, будь-то телевізійні новини, друкована преса, або ж електронне інтернет-видання.

І при всьому цьому, наголошується на тому, що своє місце у владній або партійній ієрархії, той чи інший політичний діяч або політична сила, зайняли завдячуючи своїй наполегливій роботі, розуму та чесності. Але насправді реалії нашого життя носять набагато суворіший характер, тільки лиш розумом або чесністю, наразі дуже важко, а радше не реально, «пробити» собі дорогу до верхівки політикуму.

Причиною цьому, є створення максимально сприятливих умов ведення бізнесу, потужні фінансово-промислові групи, всіма силами сприяють отриманню тієї, чи іншої посади для «своїх» ставлеників в органах виконавчої влади або створюють партійні проекти, головною метою яких, є лише здійснення лобістських заходів стосовно подальшого розвитку бізнесу, який інвестує в них фінансовий ресурс. Тому задля досягнення поставлених цілей перед партійним проектом, бізнес який фінансує цей проект, не шкодує ніяких матеріальних благ.

Політичні партії-проекти створюються за допомогою великих фінансових вливань, заради отримання значних дивідендів. Нібито для відстоювання інтересів соціальних, професійних або інших груп населення представниками яких вони себе називають, насправді ж такі політичні партії-проекти до вищезазначених груп не мають абсолютно ніякого відношення.

Подібного роду бізнес-проекти, а інакше їх назвати не можна тому, що для того аби їм називатися політичною партією вони не мають ані партійної масовості, ані ідеологічних засад, ані чіткої програми партії, створюються з однією чіткою метою – надання певних послуг індивідам, які бажають здійснювати контроль над органами державної влади та державними владними установами задля забезпечення своїх комерційних інтересів та особистої вигоди.

Найбільший успіх мають ті політичні партії-проекти, що здійснюють обслуговування тих клієнтів, які перебувають на владному «Олімпі» країни. Маючи в своєму «розпорядженні» адмінресурс «власник» подібного політичного проекту може надавати йому практично необмежене фінансування.

Також, великі фінансові вливання в подібні партійні бізнес-проекти можуть надходити від представників, так званих, олігархічних кіл, які ведуть боротьбу за владу і вплив на політикум.

Представниками, так званого, олігархату вноситься певна фінансова частка в бюджет партійного бізнес-проекту, тоді така політична партія отримавши представництво в парламенті, або в органах місцевого самоврядування здійснює лобіювання інтересів свого спонсора, відпрацьовуючи отримані фінансові ресурси.

Перший варіант такого фінансування політичних партій-проектів є більш розповсюдженим. Він дає змогу власникам партійного проекту відчувати себе більш самостійними аніж у випадку з другим варіантом.

І звісно ж, що у всіх цих іграх політики з бізнесом, простий народ з його потребами та інтересами майже не береться до уваги.

Ващенко Євгенія Андріївна

Херсонський національний технічний університет

Олійник Наталія Миколаївна

Кандидат технічних наук, доцент

Херсонський національний технічний університет

Макаренко Сергій Миколайович

Кандидат економічних наук

Херсонський державний університет

СУЧАСНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ

В сучасних умовах особливо важливим для підприємств є збереження конкурентоспроможності продукції та забезпечення стабільного прибутку. Тому особливо важливим є правильний вибір та впровадження методу управління витратами, адже від цього залежить функціонування та розвиток підприємства в майбутньому.

Виділяють такі сучасні методи управління витратами, передумовою виникнення яких став постійний пошук альтернатив для оптимального рівня затрат і забезпечення їх стабільності:

1. «Стандарт-костинг» – це метод управління витратами, головним змістом якого є створення норм і нормативів, яких підприємство має дотримуватися. На їх основі планується обсяг затрат на виробництво та збут продукції, складається калькуляція собівартості виробу для встановлення ціни тощо.

Недоліками «стандарт-костингу» є:

- незручність розрахунку стандартів на кожне замовлення, якщо підприємство виконує великі обсяги різноманітних за типом та характером замовлень за короткий період часу;

- ускладнення обчислень вартості залишків готової продукції на складах та незавершеному виробництві, що спричинено інфляцією та зміною рівня цін на ринках [1].

2. «Директ-костинг» – це метод управління витратами, суть якого полягає в поділі витрат на змінні та постійні, передбачає ведення обліку цих витрат за їх носіями, видами та місцями виникнення, а також прийняття управлінських рішень за допомогою аналізу результатів діяльності та затрат. Проте виокремлення постійних витрат викликає серйозні складнощі при використанні «директ-костингу» [2].

3. «Кайдзен-костинг» характеризується поступовим і безперервним процесом вдосконалення, запорукою чого є активна участь всього персоналу в господарській діяльності підприємства. Головним недоліком цієї системи є те, що без значної мотивації робітник не буде зацікавлений у виконанні поставлених керівництвом задач, спрямованих на оптимізаційні процеси кожного робочого місця [3].

4. «Таргет-костинг» полягає в управлінні витратами на базі цільової собівартості, тобто різниці між цільовою ціною та бажаним розміром прибутку на етапі розробки нового продукту.